

Dopis od preláta (prosinec 2010)

Mons. Javier Echevarría nás vybízí, abychom se pripravovali na Vánoce a objevovali milosti ve svátostech a četli a často meditovali slovo Boží.

08.02.2011

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

S uspokojením si připomínám radost, s jakou sv. Josemaría v adventní době opakoval slova liturgie: *Dominus prope est!*^[1] S nadšením a vděčností

očekával slavnost, připomínající Spasitelův příchod na zem.

Vstoupili jsme do období, které nám pomáhá připravovat se na Vánoce a na další svátky spojené s narozením našeho Pána. Snad nám přichází na mysl slova proroka Izaiáše, která čteme při mši svaté na první neděli adventní: *Na konci časů se stane, že hora Jahvova domu bude postavena před hory a bude čnít nad pahorky. Pak se k ní budou hrnout všechny národy.*^[2] A budeme okouzleni dobrotou nebe při vidění naplnění tohoto proroctví, kdy se skrze Ducha svatého v panenském lůně Nejsvětější Panny Marie slovo stalo tělem. Svým vykupitelským vtělením, a především velikonočním tajemství své smrti a vzkříšení, Bůh přinesl do světa pokoj, jak andělé hlásali na první Vánoce. A i když tento pokoj dosud není úplný (protože v Božím plánu bude *vším ve všech*)^[3] až na konci času), on už zbořil zeď, která

byla položena mezi lidstvem a Bohem následkem dědičného hříchu a našich osobních hříchů.[4] Kromě toho Ježíš po nás křesťanech žádá, abychom mu denně pomáhali zasévat jeho pokoj do srdcí mužů a žen, a to i v těch nejzazších koutech společnosti.

Před několika lety papež zdůraznil, že **otcové církve našli v řeckém překladu Starého zákona pasáž z proroka Izaiáše, kterého cituje i sv. Pavel, aby ukázali, jak byly nové Boží cesty předpovězeny už ve Starém zákoně. Tam čteme: „Neboť Pán uskuteční své slovo na zemi bez váhání a bez meškání“ (Iz 10:23, Řím 9:28). ... Syn sám je Slovo, Logos. Věčné Slovo se stalo malým – tak malým, aby se vešlo do jeslí. Stal se dítětem, abychom Slovo mohli pojmout.[5]** A ve své poslední apoštolské exhortaci Svätý otec dodává: **Ted' už Slovo není pouze slyšitelné. Nejenže má hlas, nyní**

má Slovo i tvář, tu, kterou můžeme vidět: Ježíše Nazaretského.[6]

Pokračujme v následování naší křesťanské cesty s důvěrou a radostí. *Vánoce nám připomínají, že náš Pán je začátkem, koncem a středem stvoření: Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo bylo Bůh (Jan 1:1). Je to Kristus, dcery a synové moji, kdo všechny tvory přitahuje k sobě: Vše bylo skrze ně a bez něho nebylo nic (Jan 1:3). Tím že se stal Tělem, a přišel přebývat mezi námi (Srov. Jan 1,14), nám ukázal, že nežijeme, abychom v tomto životě usilovali o světské, pomíjející štěstí. Jsme tu pro dosažení věčné radosti, tím že jej budeme následovat. A toho dosáhneme, pokud se od Něho budeme učit.[7]*

Při křtu jsme byli znovuožděni v Krista. Abychom s ním byli ještě těsněji spojeni, náš Pán nám

zanechal další svátosti, zejména Pokání a Eucharistie. Naše podobnost s Ježíšem je jejich častým přijímáním s potřebnými předpoklady posilována. Jsme lepšími dětmi Božími. Duch svatý vykonává tuto práci v duších, spoléhaje na naši osobní spolupráci. A součástí této spolupráce je vytrvalé čtení Božího Slova. *Živé je totiž Boží slovo, je účinné a ostřejší než jakýkoli dvojsečný meč, proniká až k místu, kde se dělí duch a duše, klouby a morek, může soudit hnutí a myšlenky srdce.*[8] Odtud rada našeho Otce: ***V našem životě se má odrážet život Kristův; stane se tak, budeme-li znovu a znovu číst Písmo svaté a rozjímat o něm, modlit se.***[9]

Snažme se v nadcházejících svátečních dnech ***pochopit poučení, které nám Ježíš už teď dává: jako dítě, jako novorozeně, jehož oči se právě teď otevřely, aby byla požehnána země lidí.***[10]

Přemýšlejme často: Využívám zdrojů

milosti se skutečnou horlivostí pro svatost? Snažím se být dochvilný v přijímání milostí, abych s nedočkavostí usiloval o získání čistoty duše a nadpřirozeného pohledu, který ode mě Bůh očekává?

Nedávná apoštolské exhortace Svatého otce, *Verbum Domini*, zdůrazňuje význam Písma svatého v poslání a osobním životě každého křesťana. Benedikt XVI. v ní studentům Písma svatého, a všem připomíná zásadní bod: **původním místem literární interpretace je život církve.**^[11] Pouze v srdci Církve, v souladu s živou Tradicí a pod vedením Učitelského úřadu zřízeného Kristem, můžeme správně porozumět, co nám užívaje lidských slov prostřednictvím inspirovaných autorů chce Duch svatý sdělit pro naši spásu. Jinými slovy, pouze ve víře a skrze víru můžeme pečlivě a přesně, bez nebezpečí omylu, porozumět tomu, co nám Bůh zjevil,

aby nám dal podíl na božském životě. Vědecké studium Písma svatého je pro řádnou exegezi nezbytné. Ale stejně tak je nezbytné – a to ve větší míře - plné ztotožnění se s vírou vedenou Učitelským úřadem Církve. Proto **autentická interpretace Bible musí být vždycky v harmonické shodě s vírou katolické církve.**[12]

Abychom dobře pochopili Boží slovo, musíme se snažit, kromě neustálého prohlubování naší víry, číst a rozjímat nad biblí v duchovním ovzduší, v níž byla psána. Proto musíme při pozorném čtení evangelia a dalších inspirovaných knih podporovat postoj naslouchání. Písmo svaté, zvláště když je hlásáno v rámci liturgických obřadů, je vždy aktuální, a předává novost Boží pravdy osobě, která mu pozorně naslouchá a chce se s ní ztotožnit. Jeho slova, jak napsal sv. Josemaría, ***jsou světlem Ducha svatého, jenž k***

***nám mluví v lidských slovech, aby
naš rozum poznával a uvažoval,
naše vůle se upevňovala a naše
konání dařilo. Neboť jsme jeden
lid, který vyznává jednu víru,
jedno Krédo, lid, shromážděný v
jednotě Otce, Syna a Ducha
svatého.[13]***

Analogicky, i při naší osobní četbě Bible - především evangelií - slyšíme Boží hlas, který se máme usilovat vztahovat na naši konkrétní situaci. Budeme-li se usilovat být pozornými – se synovskou pozorností - při čtení posvátných textů, stane se naše úsilí skutečnou modlitbou. ***Až otevřeš svaté evangelium***, napsal náš Zakladatel, ***uvědom si, že musíš nejen znát, ale i prožívat skutky a výroky Kristovy, o nichž se tu vypráví. Na každické stránce jsou shromážděny jednotlivé podrobnosti proto, abys je zhmotnil za konkrétních okolností vlastního života. Pán nás katolíky***

povolal, abychom kráčeli v jeho těsné blízkosti, a v Písmu svatém nalezneš Život Ježíšův; navíc zde ale musíš objevit i život svůj. Také ty se musíš naučit tázat jako apoštol plný lásky: „Pane, co chceš, abych pro tebe učinil?“ „Boží vůli!“ zní se vší rozhodností ve tvé duši. Otvírej tedy každý den evangelium, aby se jeho četba i prožitek staly tvým konkrétním úkolem. Tak jednali svatí.[14]

V dokumentu, který jsem zmiňoval, věnuje Benedikt XVI. několik odstavců vysvětlení, jak životy svatých nabízejí velkou pomoc při hlubším pronikání do smyslu Písma. Sv. Řehoř Veliký (papež ve své apoštolské exhortaci tato slova cituje) nás ujišťuje, že *viva lectio est vita bonorum*,[15] životy svatých před nás staví živé a hluboké čtení Písma. **Nejhlubší interpretace Písma totiž vskutku přichází od těch, kteří se nechali Božím slovem zformovat**

skrze naslouchání, četbu a pravidelnou meditaci. Určitě není náhodou, pokračuje Svatý otec, že velké spirituality, jež poznamenaly dějiny církve, se zrodily z výslovného vztahu k Písmu.[16]

Po slovech, že **každý světec představuje jakýsi paprsek světla, který proudí z Božího Slova,[17]**

Svatý otec zmiňuje několik svatých, kteří přinesli nová světla, převzata z evangelia, do života Církve. A říká, že jeden z těchto paprsků světla je viděn u **svatého Josemaríi Escrivy a jeho kázání o všeobecném povolání ke svatosti.[18]** Tato slova nás naplňují, jak je přirozené, velikou radostí, ač jsou zároveň voláním po našem smyslu pro zodpovědnost, abychom lépe využívali učení našeho Otce a rozšiřovali jeho poselství ještě šíře, a tak více milovali Boha a Církev.

Následujme radu sv. Josemaríi, abychom často používali textů Bible

k oživení našich okamžiků modlitby a rozjímali o výjevech ze života Krista, zpřítomňováním se v evangelijních scénách **jako další člověk**. Liturgické texty mše svaté, a to jak v adventu, tak o Vánocích, nás pobízejí růst ve znalosti Božího slova a intimitě s Ježíšem, Marií a Josefem. Vstupme plně do jejich života, doprovázejе všechny tři celým svým srdcem.

Celý život našeho Pána mě naplňuje láskou, nadšením, napsal sv. Josemaría. ***Ale zcela zvláštní slabost mám pro jeho třicet let skrytého života v Betlémě, Egyptě a Nazaretu. Toto dlouhé období, o kterém se v evangeliích téměř nemluví, nemá při povrchním pohledu žádný zvláštní význam. Nicméně jsem vždy tvrdil, že toto mlčení o Mistrově životě je velmi výmluvné a dává křesťanům skvělé ponaučení. Byla to léta intenzivní práce a modlitby, léta,***

během nichž Ježíš vedl obyčejný život. Mohli bychom říci, jako ten náš. Byl božský a lidský zároveň. V jeho prosté dílně, bez povšimnutí, činil, stejně jako později před zástupy, všechno dokonale.[19]

Rád bych vám dal jeden návrh, s využitím slov papeže o sv.

Josemaríovi: zvyšme svou touhu hlouběji poznat komentáře našeho Otce k Písmu svatému. Naučíme se tak bezpečněji plout po hlubokém moři Zjevení a objevíme duchovní smysl, který je skrytý ve slovech posvátného textu: to, co nám chce Duch svatý říci tady a teď, každému jednomu z nás. Z tohoto hlediska vás vyzývám k přečtení bodu z Výhně:

„Aquae multae non potuerunt extinguere caritatem!“ Lásku neuhasí ani velké vody... Nabízím ti dvojí výklad těchto slov Písma svatého. Za prvé: Množství tvých minulých hříchů tě neodloučí od Lásky našeho Boha, protože jich

upřímně lituješ. Za druhé: Vody neporozumění a odporu, které tě možná potkávají, nesmí přerušit tvou apoštolskou práci.[20]

V posledních dnech jsem ve šlépějích našeho Zakladatele vykonal krátkou cestu do Fatimy a do Santiaga de Compostela. Víte, že fatimská svatyně jej zvláštním způsobem přitahovala. Jak jsem již zmiňoval při jiných příležitostech, sv. Josemaría tam naši Paní často chodil svěřovat své záměry, přesvědčen, že Mariina modlitba je naším Pánem vždy vyslyšena. Šel jsem také do Santiaga de Compostela, připomínající si společnou pouť s naším Zakladatelem k hrobu apoštola v roce 1938, který byl rovněž jubilejním rokem, a spojující se s modlitbou Benedikta XVI., když tam byl o několik dní dříve. Na obou místech jsem cítil podporu všech - jak jsem před odjezdem požádal vaše sestry a bratry v Římě - aby nám Pán poskytl

vše, oč jej žádáme. Modlil jsem se za
Církev, za papeže, za věřící - každou
ženu a každého muže - Opus Dei.
Chodíme vždy k Ježíši skrze Marii, s
vírou a vytrvalostí, spojení
modlitbou s Církví a celým lidstvem.

S láskou Vám žehná,

Váš Otec

+ Javier

Řím, 1. prosince 2010

[1] *Římský misál*, Třetí neděle
adventní, Vstupní antifona (*Fil* 4:5).

[2] *Římský misál*, První neděle
adventní, první čtení (A) (*Iz*, 2, 2).

[3] *1 Kor* 15:28.

[4] Srov. *Ef* 2:14.

[5] Benedikt XVI., *Homilie na
půlnoční mši*, 24. prosince 2006.

[6] Benedikt XVI., Apoštolská Exhortace *Verbum Domini*, 30. září 2010, č. 12.

[7] Sv. Josemaría, *Poznámky z rozjímání*, 25. prosince 1972.

[8] *Žid* 4:12.

[9] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 14.

[10] *Ibid.*

[11] Benedikt XVI., Apoštolská Exhortace *Verbum Domini*, 30. září 2010, č. 29.

[12] *Ibid.*, č. 30.

[13] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 89.; cit. sv. Cyprián, *De Dominica Oratione*, 23 (PL 4, 553).

[14] Sv. Josemaría, *Výheň*, č. 754.

[15] Sv. Řehoř Veliký, *Jobova morálka* XXIV, 8, 16 (PL 76, 295).

[16] Benedikt XVI., Apoštolská Exhortace *Verbum Domini*, 30. září 2010, č. 48.

[17] *Ibid.*

[18] *Ibid.*

[19] Sv. Josemaría, *Boží přátelé*, č. 56.

[20] Sv. Josemaría, *Výheň*, č. 655.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
dopis-od-prelata-prosinec-2010/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-prosinec-2010/)
(09.08.2025)